

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

navrhovatele: **V. F.**
zastoupený advokátem JUDr. Markem Křížem
sídlem Masarykovo náměstí 91/28, 733 01 Karviná-Fryštát

proti
odpůrkyni: **Obec Horní Bludovice**
sídlem Horní Bludovice 434, 739 37 Horní Bludovice
zastoupena advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou,
sídlem Údolní 33, 602 00 Brno

o zrušení opatření obecné povahy č. 1/2021 – Změny č. 3 Územního plánu Horní Bludovice

takto:

- I.** Opatření obecné povahy – změna č. 3 Územního plánu Horní Bludovice ze dne 14. 4. 2021, č. 1/2021, **se** dnem právní moci tohoto rozsudku **ruší** v části grafického i textového vymezení plochy P1, která sestává z pozemků p. č. st. XA, p. č. st. XB, p. č. st. XC, p. č. st. XD, p. č. st. XE, p. č. st. XF, p. p. č. XG, p. p. č. XH a p. p. č. XCH v k. ú. X v obci X.
- II.** Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 22 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Marka Kříže, advokáta se sídlem Masarykovo náměstí 91/28, 733 01 Karviná-Fryštát.

Odůvodnění:

Návrh a vyjádření odpůrce k němu

1. Navrhovatel V. F. se společně se svou manželkou E. F. návrhem ze dne 29. 3. 2022 domáhali zrušení opatření obecné povahy – změny č. 3 Územního plánu Horní Bludovice ze dne 14. 4. 2021, č. 1/2021, které nabylo účinnosti dne 19. 5. 2021, v části týkající se plochy P1, která sestává z pozemků p. č. st. XA, p. č. st. XB, p. č. st. XC, p. č. st. XD, p. č. st. XE, p. č. st. XF, p. p. č. XG, p. p. č. XH a p. p. č. XCH v k. ú. X v obci X Obce X.
2. Navrhovatel a jeho manželka E. F. jsou vlastníky shora uvedených pozemků. Tyto pozemky byly v územním plánu obce X ve znění jeho změny č. 2 zařazeny do plochy VS – plochy smíšené výrobní. Změnou č. 3 územního plánu došlo ke změně funkčního využití pozemků, které byly nově zařazeny do plochy OV – občanského vybavení, a není možné je nadále využít pro účely výroby a podnikání. Navrhovatel s manželkou chtěli pozemky prostřednictvím jimi vlastněné společnosti VINAMET CZ s. r. o. využít k podnikání; dne 19. 9. 2018 podala uvedená společnost žádost o umístění stavby výrobní haly na zmíněných pozemcích.
3. Navrhovatel v návrhu namítl, že při veřejném projednání změny územního plánu namítl podjatost starostky obce Horní Bludovice, která stojí v čele Obecního úřadu Horní Bludovice, který byl pořizovatelem změny. Námitka však nebyla řádně vypořádána. Podle navrhovatele byl postup pořizování změny územního plánu zatížen zásadní vadou spočívající v absenci opětovného projednání návrhu poté, co byl po veřejném projednání podstatně upraven. V návrhu změny územního plánu, který byl veřejně projednán, došlo ke zrušení všech tří dosud vymezených ploch VS – smíšených výrobních. Po veřejném projednání však byla jedna z ploch vrácena a s ní i veškerá regulace týkající se ploch VS. Změna územního plánu však byla koncepčně založena na zrušení ploch VS na území obce a celkovém znemožnění dalšího rozvoje výroby v obci (kromě výroby přípustné v plochách smíšených obytných). Po veřejném projednání změny došlo ke zcela zásadní změně koncepce, která navíc nesla znaky účelovosti. Bylo proto namístě veřejné projednání změny zopakovat. Navrhovatel dále namítl chyby a nedostatky v provedení hlavního a koordinačního výkresu. Poukázal na šikanózní charakter změny zaměřené proti němu a zakrývání soukromého zájmu veřejným; upozornil, že odpůrce v rozporu s cíli územního plánování vytěsnil hospodářský rozvoj mimo území obce. Navrhovatel též namítl nedodržení principu proporcionality za situace, kdy změna využití předmětných ploch je zbytečná vzhledem k deklarovanému cíli nové regulace (řešení nedostatku ploch občanského vybavení), namítl diskriminaci, rozpor s principem kontinuity územního plánování při absenci změny poměrů v obci. Konečně pak poukázal na nedostatečné vypořádání námitek vznesených v průběhu přijímání změny územního plánu.
4. Odpůrce ve vyjádření k návrhu ze dne 30. 1. 2025 navrhl soudu návrh zamítnout. Vyjádřil se k jednotlivým návrhovým bodům, které měl za nedůvodné.

Průběh řízení před soudem

5. Krajský soud byl odpůrcem upozorněn na zahájení přezkumného řízení, jehož předmětem byl přezkum nyní sporné změny č. 3 územního plánu Horních Bludovic; přezkumné řízení bylo zahájeno Krajským úřadem Moravskoslezského kraje č. j. MSK 47185/2022 ze dne 5. 4. 2022. Soud následně usnesením č. j. 76 A 2/2022-40 ze dne 18. 5. 2022 přerušil svoje řízení do pravomocného skončení přezkumného řízení vedeného pod sp. zn. ÚPS/23367/2021/Bal

u Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Krajský úřad rozhodnutím č. j. MSK 172019/2022 ze dne 6. 1. 2023 zrušil celé opatření obecné povahy – změnu č. 3 Územního plánu Horní Bludovice; rozhodnutí nabylo účinnosti dne 23. 1. 2023. Krajský soud následně usnesením č. j. 76 A 2/2022-48 ze dne 2. 3. 2023 návrh odmítl, neboť zrušením předmětného opatření obecné povahy odpadl předmět řízení. Proti usnesení o odmítnutí návrhu podali oba navrhovatelé kasační stížnost. Ve vztahu ke stěžovateli E. F. bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nadále tak již není účastnicí řízení. Ve vztahu k navrhovateli V. F. bylo usnesení Krajského soudu Nejvyšším správním soudem zrušeno. Nejvyšší správní soud poukázal na to, že odpůrkyně napadla rozhodnutí Krajského úřadu návrhem na zrušení u Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud rozsudkem č. j. 76 A 1/2023-87 ze dne 13. 7. 2023 návrhu vyhověl, neboť dospěl k závěru, že Krajský úřad změnu územního plánu zrušil po uplynutí prekluzivní lhůty stanovené k takovému postupu. V nyní projednávané věci proto soud opětovně přerušil řízení do skončení řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 76 A 1/2023-87. Kasační stížnost byla Nejvyšším správním soudem zamítnuta rozsudkem č. j. 5 As 183/2023-59 ze dne 20. 11. 2024. Krajský soud tak měl v nynějším řízení najisto postaveno „obživnutí“ sporného opatření obecné povahy, a proto rozhodl usnesením č. j. 76 A 2/2022-73 ze dne 2. 12. 2024 o pokračování v řízení.

6. Osoby zúčastněné na řízení do řízení nevstoupily.
7. Soud následně v souladu s ustanovením § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v rozsahu a v mezích návrhových důvodů přezkoumal napadené opatření obecné povahy. Ve věci pak rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 101b odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Zjištění ze spisu

8. Ze předloženého spisového materiálu krajský soud zjistil následující: Původní Územní plán Horní Bludovice nabyt účinnosti dne 17. 11. 2021; roku 2013 byla vydána jeho první změna a roku 2018 jeho druhá změna. Usnesením č. 03/ZO/02/2019 ze dne 28. 2. 2019 rozhodlo zastupitelstvo obce o pořízení Změny č. 3 zkráceným postupem podle § 55a a násl. zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů. Pořizovatelem změny byl stanoven Obecní úřad Horní Bludovice; kvalifikační požadavky k výkonu územně plánovací činnosti zajistila Ing. M. M. (tzv. létající pořizovatelka). Veřejné projednání návrhu Změny č. 3 se uskutečnilo dne 9. 6. 2020. Poté byl návrh upraven. Zastupitelstvo obce vydalo Změnu č. 3 usnesením č. 05/ZO/02/2021 ze dne 14. 4. 2021. Změna byla doručena veřejnou vyhláškou dne 4. 5. 2021.
9. V průběhu řízení o změně územního plánu podali dne 17. 2. 2020 manželé F. námitku, v níž namítli podjatost starostky obce Petry Fickové a nesprávnost navrhovaného řešení ve vztahu k pozemku, na němž plánují postavit pro jimi vlastněnou společnost VINAMET CZ s. r. o. výrobní halu. Opětovnou námitku podali dne 17. 6. 2020, kde znovu namítli podjatost starostky obce, dále podali 20 námitek k obsahu návrhu změny územního plánu, kde argumentovali, že návrh změny č. 3 územního plánu Horní Bludovice je zpracován v rozporu se schváleným návrhem na pořízení změny č. 3 územního plánu, že grafická část návrhu není v souladu s textovou částí, v grafické části jsou zobrazeny jevy bez odpovídajícího vysvětlení, že návrh je v rozporu se zásadou proporcionality, je nadbytečný a zaměřen fakticky výlučně a jen na plochu označenou jako P1, že zrušení ploch pro výrobu a skladování má ve svém důsledku nadmístní význam, že návrh neřeší zajištění udržitelného rozvoje území obce, že návrh je faktickým prosazením subjektivního práva některých

jednotlivců, že návrh se nezabývá zajištěním průchodnosti území, a to zejména v nadměrné, nevhodně vymezené zastavitelné ploše Z1, a nezabývá tím, že naprostá většina rozlohy plochy Z1 se nachází v zemědělském půdním fondu ve II. třídě ochrany, dále že mění urbanistickou koncepci definovanou dosavadním územním plánem a navrženými změnami zvyšuje riziko narušení tradičního charakteru zástavby, zvyšuje riziko narušení rázu krajiny, že návrh je účelový a vychází z chybných a neodůvodněných východisek, zejména ve vztahu k ploše P1, že odůvodnění zrušení VS smíšených výrobních je zmatečné a nepřezkoumatelné, neboť k umožnění využití plochy P1 jako VS smíšená výrobní jsou použity pro zrušení způsobu využití této plochy stejné důvody, že je vystaven na nepodložených domněnkách, neodůvodněných tvrzeních a dohadách a z tohoto důvodu je nepřezkoumatelný a zmatečný, že odůvodnění nepotřebnosti, resp. zrušení ploch výroby VS smíšených výrobních je nedostatečné a odůvodnění potřebnosti vymezení ploch OV občanského vybavení je nedostatečné a neudržitelné, že není odůvodněn soulad navržené změny č. 3 územního plánu Horní Bludovice s Politikou územního rozvoje a s územně plánovací dokumentací vydanou Moravskoslezským krajem, že není přezkoumána zastavitelná plocha bydlení Z1, na jejíž využití je sice vydáno územní rozhodnutí, ale je neustále prodlužováno, že zrušení ploch smíšených výrobních uvedených v návrhu je v rozporu s Politikou územního rozvoje České republiky, že zrušení plochy smíšené výrobní P1 je opřeno o tvrzení, že produkované imise z výroby by mohly negativně ovlivnit obytnou zástavbu, a přitom není zřejmé, z jakých podkladů a informací je vycházeno, a že návrh porušuje princip legitimního očekávání a poškozuje vlastníky plochy P1 a jejich dlouhodobě sledovaná práva.

10. Oběma těmito námitkám manželů F. nebylo vyhověno.

11. Z úřední činnosti je soudu známo, že Krajský úřad svým rozhodnutím č. j. MSK 172019/2022 zrušil napadené opatření obecné povahy – změnu č. 3 Územního plánu Horní Bludovice, a to v celém jeho rozsahu. Krajský úřad dospěl k závěru, že došlo k porušení základních zákonných náležitostí při postupu pořizování opatření obecné povahy, kdy toto porušení spočívalo v tom, že po veřejném projednání návrhu byl tento návrh podstatně věcně změněn, přičemž zpracovatel ani nepředestřel úvahy, proč by se mělo jednat o nepodstatné úpravy ve smyslu § 53 odst. 2 stavebního zákona. Poukázal také v souvislosti se vznesenou námitkou podjatosti na skutečnost, že role „létající“ pořizovatelky nebyla respektována. Dále vytkl nepřezkoumatelnost, nepodloženost či rozpornost některých částí odůvodnění napadeného opatření. Toto rozhodnutí krajského úřadu bylo následně soudně zrušeno pro nedodržení prekluzivní lhůty pro jeho vydání.

Námitka ohledně nekonání opakovaného veřejného projednání

12. Krajský soud nejprve přistoupil k posouzení námitek procedurální povahy.

13. Pokud se týče procesu přijímání územního plánu, navrhovatel namítl, že po veřejném projednání návrhu územního plánu došlo k podstatné změně tohoto plánu, kvůli níž se mělo konat opakované veřejné projednání v souladu s ustanovením § 53 odst. 2 stavebního zákona.

14. Znění uvedeného ustanovení je: „Dojde-li na základě veřejného projednání k podstatné úpravě návrhu územního plánu, pořizovatel si vyžádá stanovisko příslušného úřadu a stanovisko příslušného orgánu ochrany přírody podle § 45i zákona o ochraně přírody a krajiny. Příslušný úřad ve stanovisku uvede, zda má být upravený návrh posuzován z hlediska vlivů na životní prostředí, případně stanoví podrobnější požadavky podle § 10i zákona o posuzování vlivů na

životní prostředí. Upravený návrh a případné upravené nebo doplněné vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území se v rozsahu těchto úprav projedná na opakovaném veřejném projednání; přitom se postupuje obdobně podle § 52.“

15. V hypotéze uvedené normy je neurčitý právní pojem „podstatná úprava“. Jeho výkladem se opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Významné vodítko je obsaženo zejména v rozsudku č. j. 5 AOs 1/2012-140 ze dne 31. 10. 2013, z něž plyne, že o podstatnou úpravu může jít, pokud je splněn některý z následujících znaků: 1. došlo-li k novému dotčení veřejných zájmů a nejedná se o vliv jednoznačně pozitivní, tudíž dotčený orgán měl mít možnost uplatnit stanovisko, 2. došlo-li k novému podstatnému dotčení vlastnických práv, tudíž mělo být umožněno vlastníkům uplatňovat námitky a úprava není jednoznačně v jejich prospěch, nebo 3. došlo-li k podstatné změně návrhu řešení, a veřejnost tak měla mít možnost uplatnit připomínky. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 6 Ao 7/2011-74 ze dne 8. 2. 2012 dospěl k závěru, že pokud úpravy nezměnily charakter přijímaného územního plánu a jím řešeného území v podstatných rysech, nebylo třeba opakované projednání návrhu. Nejvyšší správní soud rovněž setrvává na stanovisku, že změna návrhu územního plánu musí být podstatná z objektivního pohledu – to znamená „že ačkoliv zásah může být citelný pro konkrétního vlastníka, je nutné změnu charakteru území posuzovat globálně; nikoli z pohledu jednoho adresáta regulace“ (rozsudek č. j. 7 As 297/2022-34 ze dne 23. 3. 2023, odst. 23). Jestli se jedná o podstatnou úpravu návrhu, či nikoli, musí posoudit pořizovatel, který následně v odůvodnění územního plánu zvolený postup odůvodní (srov. např. Machačková, J. a kol.: *Stavební zákon*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 282). I v případě úpravy návrhu územního plánu po jeho veřejném projednání, na kterou se nevztahuje § 53 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006, vyslovil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 AOs 1/2013-85 ze dne 6. 6. 2013, publ. pod č. 2903/2013 Sb. r. NSS, že je třeba zvážit, nejsou-li splněny podmínky pro postup dle § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu z roku 2004, tj. zjištění stanoviska osoby ovlivněné novým řešením.
16. V nyní projednávané věci došlo po veřejném projednání k následujícím úpravám návrhu Změny č. 3 územního plánu:
 - v části 1.1 podkap. c) 1. návrhu byl zrušený text sedmé odrážky v plném rozsahu nahrazen textem ve znění: „*Stávající plocha smíšená výrobní v Americe se nemění.*“
 - v části 1.1 podkap. d) 5. návrhu byla vypuštěna změna první věty druhého odstavce;
 - v části 1.1 podkap. d) 5. návrhu byla vypuštěna změna první věty třetího odstavce;
 - v části 1.1 kap. f) návrhu byla vypuštěna změna spočívající ve zrušení plochy VS – výrobní smíšené;
 - v části 1.1 kap. f) návrhu u definice pojmu „zastavěnost stavebních pozemků“ byl text „*Zastavěnost stavebních pozemků – stanovuje intenzitu využití ploch B, SB a OV. Procento zastavěnosti je odvozeno z intenzity stávající zástavby v obci. Do procenta zastavěnosti stavebních pozemků se započítávají všechny zastavěné plochy všech staveb na pozemku. To znamená, že do procenta zastavěnosti se započítávají pouze stavby – budovy, které jsou zapsány v katastru nemovitostí jako druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří. Další stavby, které nepodléhají zápisu do katastru nemovitostí, se do procenta zastavěnosti nezapočítávají - např. zpevněné plochy, chodníky, pergoly, bazény apod. Procento zastavěnosti platí pro všechny stavební pozemky v obci v zastavitelných a přestavbových plochách. Pokud se z již zastavěného pozemku oddělí pozemek nový, pak musí procento*

zastavěnosti splňovat původní zastavěný pozemek i nově oddělený pozemek“ nahrazen textem: „zastavěnost stavebních pozemků – stanovuje intenzitu využití ploch B a SB. Procento zastavěnosti je odvozeno z intenzity stávající zástavby v obci. Do procenta zastavěnosti stavebních pozemků se započítávají všechny zastavěné plochy všech staveb na pozemku. To znamená, že do procenta zastavěnosti se započítávají pouze stavby – budovy, které jsou zapsány v katastru nemovitostí jako druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří. Další stavby, které nepodléhají zápisu do katastru nemovitostí, se do procenta zastavěnosti nezapočítávají – např. zpevněné plochy, chodníky, pergoly, bazény apod. Procento zastavěnosti platí pro všechny stavební pozemky v obci. Pokud se z již zastavěného pozemku oddělí pozemek nový, pak musí procento zastavěnosti splňovat původní zastavěný pozemek i nově oddělený pozemek.“

- v části 1.1 v kap. f) návrhu byla vypuštěna změna spočívající v doplnění nové podmínky prostorového uspořádání (zastavěnost pozemku) v ploše B – plochy bydlení;
- v části 1.1 v kap. f) návrhu byla vypuštěna změna spočívající v nové podmínce prostorového uspořádání (zastavěnost pozemku) v ploše SB – plochy smíšené obytné;
- v části 1.1 v kap. f) návrhu byla vypuštěna změna spočívající v doplnění nové podmínky prostorového uspořádání (zastavěnost pozemku) v ploše OV – plochy občanského vybavení.

17. Navrhovatel v návrhu argumentoval (zejména na str. 14-16), že obvykle lze sice navrácení změněného způsobu využití k využití původnímu považovat za drobnou úpravu nevyžadující opakované veřejné projednání. Nelze však takto postupovat v případě, kdy podstata změny a spory vedené ve věci změny územního plánu se zásadně dotýkají jen a téměř výhradně zrušení ploch smíšených výrobních VS a vymezení v jiných způsobech jejich využití. Uvedená úprava je úpravou podstatnou, která vyžaduje opakované veřejné projednání. V návrhu změny č. 3 územního plánu pro Horní Bludovice pro veřejné projednání byly plochy VS zcela zrušeny a nahrazeny plochou OV. Ve změně č. 3 územního plánu Horní Bludovice upravené po veřejném projednání byly plochy VS do územního plánu vráceny ale byly ponechány pro jeden konkrétní případ. Změna č. 3 územního plánu Horní Bludovice tak byla původně založena na zrušení ploch výroby VS na území obce a na znemožnění dalšího rozvoje výroby v obci. Tato linie byla sledována až do veřejného projednání a odpovídalo jí odůvodnění návrhu. Po veřejném projednání změny č. 3 územního plánu Horní Bludovice došlo ke zcela zásadní změně koncepce, kdy pro vybrané subjekty je shledána výroba přípustnou. Odůvodnění tohoto kroku nese známky účelovosti.
18. Odpůrce k této námitce uvedl, že je přesvědčen, že se v daném případě nejedná o podstatnou úpravu návrhu, a tudíž nebylo potřeba konat opakované veřejné projednání. Úprava návrhu změny č. 3 územního plánu spočívala pouze ve vypuštění části změn navrhovaných v projednávaném návrhu. Odpůrce v odůvodnění rozhodnutí o námitce společnosti ELIMO reality s. r. o. jednoznačně potvrdil důvodnost vypuštění zrušení plochy VS ve vztahu k „lokalitě Amerika“, neboť stávající plocha smíšená výrobní v této lokalitě je plošně malá a probíhá zde výroba bez negativních vlivů na okolí.
19. Krajský soud v této sporné otázce přisvědčuje navrhovateli. Předně soud konstatuje, že odpůrce zcela rezignoval na vlastní hodnocení změn z pohledu § 53 odst. 2 stavebního zákona. V napadeném územním plánu absentují úvahy, proč pořizovatel považoval změny za nepodstatné, a proto neprovedl opakované veřejné projednání. Tyto úvahy by však měly

být v územním plánu obsaženy vždy, když dochází po veřejném projednání k úpravám návrhu. Soud sám při hodnocení provedených změn dospěl ke stejnému závěru jako navrhovatel – a sice, že změna byla podstatná, neboť došlo k principiální koncepční změně, a navrhovateli bylo odňato právo se bránit, zejména poukazem na možnou diskriminaci a svévoli při výběru pozemků, které budou do ploch VS vráceny a které nikoli. Z obsahu návrhu pro veřejné projednání bylo jednoznačně patrné, že návrh provádí zásadní koncepční změnu, při níž se kompletně odstraňují z území plochy VS. Návrh stanovil, že další rozšiřování výroby nebude přípustné a do budoucna se předpokládá přeměna původních ploch VS na plochy určené pro bydlení. Navracením plochy v „lokalitě Amerika“ do plochy VS tak byla popřena deklarovaná koncepce změny č. 3 územního plánu, jak byl projednán. Neprojednaná změna kromě toho, že narušila deklarovanou koncepci, byla překvapivá, a neumožnila vlastníkům pozemků, vyňatých z plochy VS, domáhat se odůvodnění, proč námitce ve vztahu k jedné ploše bylo vyhověno, a ve vztahu k jiným plochám nikoli, jestliže je zřejmé, že původní koncepce zrušení ploch VS byla pořizovatelem územního plánu opuštěna. Na rozdíl od situací, které řešil Nejvyšší správní soud, kde aproboval návrat k původnímu řešení, nedošlo v nyní projednávané věci k vypuštění dílčí části návrhu při nezměněné koncepci prováděné změny.

20. Vytýkané procesní pochybení má souvislost i se vznesenou námitkou podjatosti. Za nynější procesní situace krajský soud pouze obecně uvádí, že souběh soukromého zájmu člena zastupitelstva s politickým zájmem obce (formulovaným celým zastupitelstvem v zadání, resp. návrhu územního plánu) není principiálně závadou. V nyní projednávané věci je však toto bezpředmětné, neboť od deklarovaného politického zájmu na „bezvýrobní“ obci bylo odstoupeno.
21. Neprovedení opakovaného veřejného projednání je podstatným porušením procesních předpisů, jež se stalo důvodem pro zrušující zásah soudu, jak je formulován ve výroku I. tohoto rozsudku. Odpůrce tímto porušením zákonem předepsaného postupu při vydání opatření obecné povahy porušil procesní práva navrhovatele (i dalších osob) podat k takto změněnému návrhu územního plánu námitky. Toto procesní pochybení pak mohlo vést i k porušení hmotných práv navrhovatele (případně i dalších osob), a k nezákonnosti napadeného opatření obecné povahy.

Ostatní námitky

22. V důsledku zrušení části změny územního plánu se proces přijímání opatření obecné povahy znovu neotevírá a v dotčeném území se obnoví původní územní regulace. Za dané situace se ohledem na zásadu procesní ekonomie již soud dalšími návrhovými body nezabýval, neboť na jeho výroku by nemohlo jejich posouzení ničeho změnit (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 91/2015-79 ze dne 25. 2. 2016).

Náhrada nákladů řízení

23. Vzhledem k tomu, že v řízení byl procesně úspěšný navrhovatel, vzniklo mu v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud odpůrce zavázal.
24. Náklady řízení navrhovatele představují dva zaplacené soudní poplatky za návrh a kasační stížnost po 5 000 Kč, náklady na zastoupení advokátem ve výši odměny 3 100 Kč za jeden úkon, úkonem je příprava a převzetí věci, sepis návrhu a sepis kasační stížnosti, podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 3

x paušální náhrada hotových výdajů za tytéž úkony právní služby ve výši 300 Kč za úkon a DPH ve výši 2 142 Kč z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku. Soud odpůrce k jejich náhradě zavázal k rukám zástupce navrhovatele podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s ustanovení § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř., neboť tato lhůta je přiměřená možností odpůrce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 20. března 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu